

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 6

(2004–2005)

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 110/2004 av 9. juli 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2001/29/EF om harmonisering av visse sider ved opphavsrett og beslektede rettigheter i informasjonssamfunnet

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 29. oktober 2004,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Bondevik II)*

1 Bakgrunn

Ved EØS-komiteens beslutning nr. 110/2004 av 9. juli 2004 ble Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/29/EF om harmonisering av visse sider ved opphavsrett og beslektede rettigheter i informasjonssamfunnet tatt inn i EØS-avtalen. Ettersom gjennomføring i norsk rett krever lovendring, ble EØS-komiteens beslutning fattet med forbehold om Stortingets samtykke, i samsvar med Grunnloven § 26 andre ledd og EØS-avtalen artikkel 103 nr. 1.

EØS-komiteens beslutning nr. 110/2004 og direktiv 2001/29/EF følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmere om direktivet

Direktivet innebærer en ytterligere harmonisering av medlemsstatenes lovgivning på området for opphavsrett og nærstående rettigheter. Direktivet gjelder innenfor rammene av EUs indre marked, med særlig henblikk på informasjonssamfunnet. Hovedmålsettingen er å harmonisere beskyttelsesnivået for digital utnyttelse av vernede åndsverk og arbeider. Direktivet bygger dels på Grønnboken om opphavsrett og beslektede rettigheter i infor-

masjonssamfunnet fra 1995 og høringen av denne, dels på to nye internasjonale traktater, WIPO-traktaten om opphavsrett (WCT) og WIPO-traktaten om fremføringer og fonogrammer (WPPT), som ble vedtatt i regi av Verdensorganisasjonen for immaterielle rettigheter (WIPO) i 1996.

Direktivet gir en bred enerett til eksemplar-fremstilling til både opphavsmenn og nærstående rettighetshavere (utøvende kunstnere, kringkastings-selskap, fonogram- og filmprodusenter).

Opphavsmenn gis enerett til overføring av sine verk til allmennheten. Dette omfatter også tilgjengeliggjøring for allmennheten på en slik måte at allmennheten selv kan velge tid og sted for tilgang til verket (såkalte «på forespørsel»-tjenester). Direktivet omfatter imidlertid ikke de tilfeller hvor verket gjøres tilgjengelig direkte for et tilstedeværende publikum.

Innehavere av nærstående rettigheter gis en mer begrenset enerett enn den generelle overføringsrett opphavsmennene gis. Nærstående rettighetshaver gis således en enerett til å gjøre arbeid tilgjengelig for allmennheten på en slik måte at allmennheten selv kan velge tid og sted for tilgang til arbeidet.

Opphavsmenn gis enerett til spredning. Nærstående rettighetshaveres spredningsrett ble har-

